

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bunevestiri

Cuvântul Meu se face praznic în mijlocul poporului Meu și îl învață pe el calea Mea cu el și calea pentru cei ce vin să se apropie de muntele învățaturii Mele ca să ia din gura Mea povață pentru sporirea credinței, pentru deslușirea înțeleșurilor toate, că nu mai este învățătură curată în gura nimănui pe pământ pentru cei ce caută calea Mea, fiindcă cei ce stau sub nume de învățatori ai oamenilor fac altceva decât ceea ce ar fi să facă, iar dacă ar mai și învăța pe om calea Mea, îl învață fiecare după mintea sa, după nevoia sa, nu după voia Mea, căci cei ce stau sub nume de învățatori nu fac voia Mea, ci fac voia lor.

Mă așez înaintea ta cu masă de cuvânt, cu praznic de bunăvestire, poporul Meu. O, ia, tată, cu multă grijă învățatura Mea de pe masa Mea cu tine și dă-o pe ea celor ce caută la tine după Mine, căci oamenii duc lipsă de învățătură și nu mai înțeleg ei cărarea Mea spre ei, cărarea lor spre Mine. Au oamenii nevoie de Dumnezeu pe pământ. Ei caută mereu, mereu și nu-și dau seama, săracii, ce le lipsește. O, Dumnezeu le lipsește, chiar dacă Eu nu lipsesc de lângă ei. N-au oamenii putere să Mă afle și să Mă cunoască. A căzut păcla între om și Mine în ziua când omul s-a ascuns de Dumnezeu pentru voia sa cea fără Dumnezeu în ea. Mă caută omul mereu. Pe Mine Mă caută, chiar dacă el nu știe așa. Căutarea lui însă e departe să afle ceva, căci numai Dumnezeu este Cel ce este, și toate câte sunt, în Dumnezeu sunt, nu în lumea aceasta, nu unde caută și tot caută omul. O, cum să găsească omul care tot caută când el nu știe ce caută atunci când caută? Vin Eu cuvânt pe pământ ca să-l lămuresc pe om pentru căutarea lui.

O, nu știi ce cauți, omule, dar Eu știu ce caut. Caut să Mă descopăr ție ca să-ți ostoiesti căutarea și să înțelegi că nimic nu vei găsi dacă nu are cine să te facă să înțelegi pe Dumnezeu și să-L cunoști și să-L ai apoi.

E praznic sfânt, poporul Meu, iar Eu grăiesc cu tine, și grăiesc cu omul, tată. M-am descoperit prin înger acum două mii de ani Fecioarei care avea să Mă ia în pânțele de la Duhul Sfânt și să Mă nască pe pământ și să Mă facă cunoscut oamenilor, și s-a dus trimisul Meu în Galileea, la Nazaret, și a urat bucurie Fecioarei mama Mea și i-a spus ei că Domnul este cu ea umplându-o de har și de dar și binecuvântându-o pe ea între femei, și a mângâiat-o pe ea în tulburarea ei la vederea lui și i-a zis ei: *«Nu te teme, tu ai aflat har la Dumnezeu și vei zămisi în sânul tău și vei naște fiu pe Iisus, Fiul Celui Preaînalt, Împărat veșnic peste casa lui Israel, pe tronul părintelui Său David»*, iar Fecioara s-a supus vestirii prin înger și Dumnezeu a împlinit apoi lucrarea Sa așa cum a făgăduit. O, așa lucrează darul credinței în cei hărăziți de Dumnezeu credincioși până la sfârșit, până peste toată împlinirea, și nu tot așa sunt cei ce se clatină în credință pentru tainele cele de sus cu oamenii pe pământ. Cu frică și cu cutremur trebuie să stea omul lângă Dumnezeu, că altfel diavolul, potrivnicul Meu, îl trage pe om de lângă Mine, așa cum l-a tras pe Adam, omul cel zidit de mâna Mea, cel care nu și-a păstrat credința și credincioșia față de Făcătorul său, Dumnezeu.

Praznic de bunăvestire M-am făcut pe pământ prin cuvântul învățaturii Mele peste om. Nu are însă omul credință în trimișii Mei așa cum a avut mama Mea Fecioara când solul Meu a adus ei deslușirea tainei Mele cu ea. O, ce să-ți fac, omule, dacă tu nu ai credință? N-ai cum să ai, de vreme ce cauți și tot cauți și nu știi ce cauți, iar ție îți lipsește credința, tată. O, nimic n-ai să poți fără de credință. Numai prin ea ar fi să poți, dar cine să-ți insufle ție acest mare dar dacă tu nu primești pe solii Mei spre tine, și apoi să arăți supunere pentru povețele Mele și prețuire pentru solii Mei, că zice bisericii apostolul Meu: *«Fiți cu luare aminte pentru cei ce se ostenesc între voi ca să vă cârmuiască în Domnul și bine să vă sfătuiască, iar pentru munca lor socotiți-i vrednici de prisoselnică dragoste, și veți trăi între voi în pace, căci trebuie dojană peste cei fără de*

orânduială și trebuie întărire peste cei slabi de înger și trebuie sprijin peste cei neputincioși, și apoi îndelungă răbdare în toate și peste toate, ca nu cumva careva să răsplătească cuiva răul cu rău, și numai cele bune să fie ținute, și unul față cu altul în fața lumii, care privește peste cei ce sunt biserică a lui Iisus Hristos, iar mulțumirea pentru toate să nu lipsească dinaintea Domnului, căci Duhul Sfânt trebuie să stea arzând, ca nu cumva să fie scoborâtă lucrarea proorociei, lucrarea bisericii pentru cele bune în toate față de orice înfățișare a răului». Amin.

Aduc aminte la tot sufletul și la tot trupul de cuvântul proorocesc, care spune: «*Vai de cetatea peste care nu este cuvânt de prooroc, cuvânt povătuitor peste ea, că pe aceea o paște prăbușirea, și, iarăși, vai de cetatea cu mulți capi peste ea, că aceeași soartă are!*». Cuvântul bunevestiri lipsește peste tot pe pământ, și nu știu cum s-o dau cu omul ca să Mă afle în acest izvor de cuvânt și să-Mi caute povața și să nu se joace cu coborârea Mea cuvânt după el, căci vai celor ce disprețuiesc proorociile, celor ce suflă să stingă Duhul Meu, Care lucrează pe pământ prin soli, așa cum în toată vremea am lucrat!

E praznicul Bunevestiri lângă praznicul Învierii Mele așezat în acest an, și îi spun omului să caute să înțeleagă ceea ce el mărturisește când spune: „*Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le!*“. O, dacă tu așa spui, omule care te strângi ca să cânti așa, nu te gândești că asta e o mărturisire care trebuie să te pătrundă ca s-o și înțelegi? Am călcat cu moartea pe moarte și am coborât în locuința morților pe calea morții Mele, ca să le dau viața Mea și învierea Mea, și apoi M-am înviat în fața celor de pe pământ, iar morților li s-au deschis mormintele și au ieșit în Ierusalim și au vestit învierea Mea, și tot n-au voit să creadă Anna și Caiafa și toți cei care au plătit bani la străjeri ca să mintă ei că trupul Meu a fost furat de ucenici. Cântă omul „*Hristos a înviat!*“, cântă fără să știe ce cântă și de ce cântă. Am sculat morții din morminte prin moartea Mea pe cruce. Am condamnat moartea în însuși trupul Meu și am dovedit neputincios boldul ei, dar trezește-te, omule, pentru această mărturisire și caută să vezi ce să faci cu viața ta, cu mintea ta, cu credința ta, cu pașii tăi! O, de ce, oare, trăiești tu pe pământ? Întreabă-te! Ce faci, ce vei face după aceea? Întreabă-te iar! Vin spre tine cu mult cuvânt de bunăvestire. Te voi întreba de el, căci ți l-am dat să-l ai la îndemână, iar tu Îmi respingi ajutorul. Îmi strigau cu dușmănie și cu invidie preoții și arhierii și fariseii și spuneau: «*Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu poate*», dar Eu trebuia să gust moartea pentru salvarea omului, iar ei luau în râs Scripturile cele despre Mine. O, așa fac și azi preoții și cărturarii, nu-i lasă pe oameni să caute cu glasul Meu, care îi strigă la voia lui Dumnezeu în ei.

O, fiilor care stați din partea Mea înaintea oamenilor cu glasul cuvântului Meu, căutați, tată, să mărunțiți bine înțelesurile cele de pe calea Mea cu voi pentru cei ce se apropie să vadă sau să aleagă această cale, ca să nu pășim și de la alții așa cum am pășit de la cei ce au venit să se alăture și au dat apoi cu piatra în Mine și în voi atât de urât, fiilor. O, trebuie sănătate de iubire în cei ce vor să se nască de sus, din nou prin acest cuvânt, căci iubirea de Dumnezeu este alta decât aceea pe care o așteaptă cei ce se apropie ca să fie și ei cu lucrarea Mea, cu drumul Meu cel cu spini pe el, cu cruce, fiilor, căci vai celor ce vin și nu dau să semene cu Mine, sub cruce pe calea Mea cu omul. O, tu vrei să fii iubit, omule? Dar meriți, tată? De ce nu te întrebi și așa? Eu știu ce meriți, dar tu nu dai să știi. Tu meriți pocăință și lacrimi curățitoare pentru ranele Mele cele de la păcatele tale, care ustură pe Dumnezeu, și tu vii să cauți iubire, și te vaiți că nu găsești, dar Eu sunt Cel drept și caut la om după cum și el caută după Mine. O, ție îți trebuie ispășire de păcate și dojană pe calea ta neascultătoare, nu iubire de care cauți tu, ci iubire cum știu Eu să-ți dau. La Mine iubirea lucrează ca Dumnezeu, nu ca omul, tată, căci omul trebuie curățit de păcat și de plata păcatului, și la Mine iubirea este cea care însănătoșește pe om, nu cea care-i mângâie boala. O, nu suferința ta, ci suferința Mea în tine trebuie s-o ai tu, cel ce cauți cu calea Mea. Cei ce dau să aibă suferința lor încă pe calea Mea cu poporul Meu, aceia dau în Mine pentru ei, căci vin și vor apoi să le joc Eu în strună. O, Eu n-am stat să-i pigulesc pe cei bolnavi, ci le-am spus să se scoale și să umble, nu să stea bolnavi ca să îngreueze pe pământ, dar unde să mai fie credință cu

sfială în ea în cei ce ar da și ei să fie cu calea Mea de azi a cuvântului Meu de azi când ei dau să vină și să se lase grei și purtați în cârca celorlalți cu toate defectele lor, cu toate pretențiile lor, necunoscând ei cu mintea lor taina iubirii de Dumnezeu!

O, fiilor binevestitori din partea Mea, învățați cerește, tată, cum trebuie să stați înaintea celor ce vin ca să vadă această lucrare a Mea cu voi! Nu le dați inima din voi, ci păziți-o numai pentru Mine, tată, iar lor dați-le povață pentru credință mai întâi, și apoi să stea ei pe picioarele lor înaintea Mea dacă vor să poată pentru viața lor cu Mine. Eu am avut și am încă multe dureri pe calea Mea cu voi în mijlocul poporului Meu cu voi, că la unii a fost să le dau de lucru așa cum au dorit ei, căci altfel Mă loveau pe Mine și pe voi pentru ei, și așa a fost, și nimeni dintre cei disprețuitori de voi să nu spună, să nu creadă că au credință ziditoare pentru ei sau pentru alții din lucrarea Mea, dacă pe voi vă disprețuiesc dinspre unii spre alții aceștia, meteahnă diavolească în cei ce lucrează așa, nemaisfârșind ei cu nemulțumirile și cu pretențiile. O, nu pentru pretenții trebuie să se apropie de Mine cel ce vine cu acest izvor de cuvânt, ci pentru pocăință să vină și așa să rămână pe calea Mea dacă vine.

O, fiilor, nu poate ura îmbrăca haina iubirii! Ea iese la suprafață și se vede bine cu lucrarea ei. O, fiilor, nu poate fi dragostea înăbușită de cei ce urăsc. Ea iese la suprafață prin lucrarea ei, tată. Fiți liniștiți! Eu sunt Cel ce veghez, Cel ce cântăresc totul, îndurându-Mă de cei binecredincioși, care pot totul prin credință fără de cusur, iar cei ce-Mi resping ajutorul Meu cel prin voi, ei vor vedea. Amin.

Voi, cei care iubiți să fiți fii plăcuți prin credință și prin jertfă curată, nu fiți fără de veghe pentru ispite! Feriți-vă urechea dinspre cei ce clevesc disprețuind prin aceasta pe cei clevețiți de ei. Fiți curați în iubire și în credincioșie, că e lucrul diavolului clevetirea și căinarea, și acestea cad pe cei ce le primesc pe ele de la cei nemulțumiți. O, e vremea să veghez Eu și să vă spun cum să lucrați, iar cel ce ascultă de Mine numai pe jumătate, de unul ca acesta feriiți-vă viața, fiilor, căci Eu stau la cârmă și veghez. O, așa suferința era și în vremea bisericii prin apostolii Mei cei de la început. Dădeau mulți să se strecoare sub îngrijirea bisericească și ridicau pretenții pentru iubire și pentru îngrijire și îngreuiau anevoiosul mers al fiilor lui Dumnezeu, care cu greu mergeau, strămtorați de peste tot prin fiii necredinței, dar îngrijiiți de Mine prin îngerii Mei, prin binefăcătorii cei tainici, care primeau de la Mine pentru daruri bisericii.

Iar voi, străjeri ai bisericii Mele de nou Ierusalim, fiți destoinici pentru veghe și pentru povăță peste cei ce primesc, și fiți răbdători pentru cei șovăielnici și nemulțumiți, căci Eu sunt Cel veghetor și am grijă și în vreme de pace, și în vreme de război și nu vă las singuri sub greu. Calea Mea este crucea. Tot așa este și a voastră, căci trebuie să fim asemenea, fiilor, și aceia sunt ucenicii Mei, și orice ucenic trebuie să fie ca Învățătorul său înaintea celor ce caută sau nu caută pe Dumnezeu. Amin. Eu v-am scos din lume și din veacul cel viclean ca să semănați cu Mine, fiilor. Așa să-i povățuiți și pe cei ce dau să se apropie de muntele învățaturii Mele pentru cei ce au har și credință cu har, căci lucrarea Mea cu voi nu trebuie știrbită, nu trebuie mușcat din ea cu jefuire, ci trebuie păstrată sfântă pentru vremea care vine a celor ce se vor naște prin ea întregi, și nu pe jumătate, fiilor. Bunăvestirea Mea voi împărțiți-o celor ce au putere s-o înțeleagă, și fiți ocrotitorii poporului Meu cel binecredincios, o, fiilor! Amin, amin, amin.

25 martie /7 aprilie 2010